THE ברבה OF גאל ישראל

The ברכה מברמת of two is the only one of the שמע הריאת שמע for which the התימת for which the הרכה is the same in both תפלת שתריב and תפלת מעריב. Are the themes of the two the same? The question arises because of the differences in what we recite just before the התימת הברכה in each ברכה

נוסח אשכנז–שחרית–תהלות לא–ל עליון, ברוך הוא ומברך. משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה, ואמרו כלם: מי כמכה באלם י–י, מי כמכה נאדר בקדש, נורא תהלת, עשה פלא. שירה חדשה שבחו גאולים לשמך על שפת הים, יחד כלם הודו והמליכו ואמרו: י–י ימלך לעולם ועד. צור ישראל, קומה בעזרת ישראל, ופדה כנאמך יהודה וישראל. גאלנו י–י צבאות שמו, קדוש ישראל. ברוך אתה י–י גאל ישראל.

נוסח אשכנז–מעריב–ומלכותו ברצון קבלו עליהם, משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה, ואמרו כלם: מי כמכה באלם י–י, מי כמכה נאדר בקדש, נורא תהלת, עשה פלא. מלכותך ראו בניך, בוקע ים לפני משה, זה א–לי ענו ואמרו: י–י ימלך לעולם ועד. ונאמר: כי פדה י–י את יעקב, וגאלו מיד חזק ממנו. ברוך אתה י–י, גאל ישראל.

יסדר רב עמרם גאון (הרפנס) קריאת שמע וברכותיה- שחרית-תהלה לא-ל עליון ברוך הוא סדר רב עמרם גאון (הרפנס) קריאת שמע וברכותיה- שחרית-תהלה לא-ל עליון ברוך הוא ומבורך, משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו וכו׳. שבחו גאולים לשמך על שפת הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו. ה׳ ימלוך לעולם ועד. ברוך אתה ה׳ גאל ישראל. ואין להוסיף דבר על ה׳ ימלוך לעולם ועד. מפני מה? שיש מי שמועה בו ואומר מה שלא תקנו חז״ל כאן, בגלל אבות תושיע בנים ותביא גאולה לבני בניהם. בא״י גאל ישראל.

Translation: Tehilos L'Kail Elyon . . . Ga'Al Yisroel. It is inappropriate to add any words after reciting the verse of Hashem Yimloch L'Olam Va'Ed. For what reason do I say that? There are those who err and who add what was not authorized by our Sages; i.e in the merit of our Forefathers bring redemption to their children. Baruch Ata Hashem Ga'Al Yisroel.

סדר רב עמרם גאון (הרפנס) תפילת ערבית–מפי עוללים ויונקים שירה שמעת על הים, יחד כלם הודו והמליכו ואמרו, ה' ימלוך וגו'. ויקיים לנו ה' א–להינו מלכותו כבודו ותפארתו קדושתו וקדושת שמו הגדול. הוא ה' א–להינו יחום וירחם עלינו וירויח מהרה מכל צרותינו וימהר לגאלנו גאולה שלמה מקרוב. ברוך אתה ה' גאל ישראל.

Translation: From the mouths of children and newborns You heard Shira after the crossing of the Sea, together all of the Jewish People thanked and anointed You King and said: Hashem Yimloch L'Olam Va'Ed. G-d should maintain for us His Hegemony, His Honor, His Majesty, His Holiness and the Holiness of His Great Name. He who is G-d our G-d should have compassion and pity on us and relieve us soon from all our troubles, hasten our redemption and make it a lasting redemption as soon as possible. Baruch Ata Hashem Ga'Al Yisroel.

In his presentation of the ברכה for תפלת שחרית comments that it is

inappropriate to add any words after the פסוק of ה' ימלוך לעולם ועד.

סדר רב עמרם גאון (הרפנס) קריאת שמע וברכותיה–ואין אומרים דברים אחר אמת ויציב, כדי שיסמוך גאולה לתפלה.

Translation: We do not add words after reciting the paragraph of "Emes V'Yatziv" in order to link the theme of redemption to Shemona Esrei.

Does he not violate his own rule in his presentation of the ברבה for תפלת ערבית? He explains the difference as follows:

סדר רב עמרם גאון (הרפנם) תפילת ערבית–הכי מתחזי שפיר, וליכא למיחש להפסק בין גאולה לתפלה דהא חתמינן בתר גאל ישראל שומר ישראל. ונהי דאיכא לאקשויי, הא אמרינן כיון דתקינו רבנן בתראי למימר פסוקי דשבחא דקב״ה ופסוקי דרחמי, ומחתם נמי המולך בכבודו בתפלת ערבית, ליכא למסמך גאולה לתפלה. ודוקא בתפלת ערבית אפשר למעבד כן, אבל שחרית, דבתר גאל ישראל לאלתר לתפלה קיימינן, לית אפשר.

Translation: This is how it appears to me. There is no problem in creating a pause between our reference to redemption and Shemona Esrei. Do we not recite the Bracha of Shomer Yisroel after the Bracha of Ga'Al Yisroel. Furthermore, we can be challenged: did not our Sages compose a paragraph to be recited after the Bracha of Shomer Yisroel that consists of verses of praise of G-d and verses of compassion. Do we not conclude that paragraph with the recitation of the Bracha of Ha'Molech Bichvodo in Tefilas Maariv. Does this not mean that it is not necessary to link the theme of redemption to Shemona Esrei in Tefilas Maariv. It is only concerning Tefilas Maariv that we can say this but concerning Tefilas Shacharis since we recite Shemona Esrei immediately after the Bracha of Ga'Al Yisroel, we cannot add any words that cause an interruption between the theme of redemption and Shemona Esrei.

In תפלת ערבית opinion תפלת שחרית and תפלת ערבית differ in that the requirement of מיכת גאולה לתפלה applies in תפלת שחרית but not in תפלת ערבית.

Let us return to נוסה אשכנו for a moment. It would appear that a word is missing in what precedes the הכרבה of אשרית in תפלת שחרית. Here is the ברכה with one word added:

צור ישראל, קומה בעזרת ישראל, ופדה כנאמך יהודה וישראל. (ככתוב) (ישעיהו מז', ד') גאלנו י–י צבאות שמו, קדוש ישראל. ברוך אתה י–י גאל ישראל.

By adding the one word, we alert anyone who never noticed that we recite a just before the הפלת ערבית of נאל ישראל in חבלת שחרית just as we do in תפלת ערבית. We should rephrase our original question: does the fact that we recite different before the הברכות mean that the two ברכות of גאל ישראל have different themes?

ספר אבודרהם ברכות קריאת שמע שלאחריה-יחד כולם הודו והמליכו וכו' ונאמר גואלנו ה' צב-אות וכו'. והמעם שתקנו לומר בשחרית פסוק זה ובערבית פסוק (ירמיה לא', א') כי פדה ה' את יעקב מפני שביום אנו מבקשים מלפניו שיגאלנו וזה לשון גואלנו. ובלילה כבר גאלנו ופדאנו מיד חזק ממנו שהם הגוים שאנו בעיניהם כקוצים ואף על פי כן השם מצילנו מידם בכל יום.

Translation: Yachad Koolam Hodu V'Himleichu V'Amru etc. V'Nomar Go'Aleinu Hashem Tzvakos etc. Our Sages established the practice to recite the verse of Go'Aleinu in Tefilas Shacharis and the verse (Yirmiyahu

להבין את התפלה

31, 1) Ki Phada Hashem Es Yaakov in Tefilas Maariv because in the daytime we ask G-d that He should rescue us at that moment. That explains the use of a verse that contains the word: Go'Aleinu which represents the present tense. At night, we thank G-d that He rescued us that day from an oppressive hand; i.e. the other nations who view us as thorns. Despite the way the nations look upon us, G-d rescues us from our oppressors each day.

In נוסח תימן, the same פסוק is recited before the תפלת שחרית in גאל ישראל in תפלת שחרית and in גאל ישראל.

נוסח תימן-שחרית-תהלות לא-ל עליון, ברוך הוא. משה וכל בני ישראל לך אמרו. שירה בשמחה רבה אמרו כלם: מי כמכה באלם י-י, מי כמכה נאדר בקדש, נורא תהלת, עשה פלא. י-י ימלך לעולם ועד. ונאמר, גאלנו י-י צבאות שמו, קדוש ישראל. ברוך אתה י-י גאל ישראל. נוסח תימן-מעריב-ומלכותו ברצון קבלו עליהם, וענו שירה בשמחה רבה אמרו כלם: מי כמכה באלם י-י, מי כמכה נאדר בקדש, נורא תהלת, עשה פלא. י-י ימלך לעולם ועד. ונאמר: גאלנו י-י צבאות שמו, קדוש ישראל. ברוך אתה י-י, גאל ישראל.

The significance of the wording in נוסח תימן lies in the fact that they are trying to comply with the rule that one should not add any words other than בספוקים after the paragraph of: "אמת וציב" and to apply the rule to the paragraph of: "אמת וציב". The difference between מירה בשמחה רבה אמרו is that after stating: אמרון מיון and the other שירה בשמחה רבה אמרון, they present the two key verses of או ישיר and do not include any additional lines except for one more verse. By providing the same verse for both תפלת ערבית and תפלת ערבית, they are affirming that both ברכות ברכות they are affirming that both תפלה ממיכת גאולה לתפלה applies in תפלת שחרית as it does in תפלת שחרית they are being ממיכת גאולה לתפלה. We also have a clearer definition of the term: נאולה לתפלה.

On page 82 of his book: תפלה הגניזם בתקופת שראן ישראליים נשראליים, Professor Ezra Fleischer presents a version of the ברכה of גאל ישראל in ערבית that follows in שראל מושעיהו מה', יז') ברכה precedes the פסוק ישראל נושע בה' תשועת עולמים לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד.

Why were the two verses that precede the recitation of the ברכה of נאל ישראל in both in the context of מוקים chosen for these ברכות? Let us view these בסוקים within the context of where they appear in תנ"ך. The פסוק מיד חוק ממנו appears in מיד חוק ממנו appears in מיד חוק ממנו

ירמיהו פרק לא–(א) כה אָמַר ה' מָצָא חֵן בַּמִּדְבָּר עַם שְּׂרִידֵי חָרֶב הְלוֹךְ לְהַרְנִּיעוֹ יִשְּׂרָאֵל: (ב) מֵּרְחוֹק ה' נְרְאָה לִי וְאַהֲבַת עוֹלָם אֲהַבְתִּיךְ עַל כֵּן מְשַׁכְתִּיךְ חָסֶר: (ג) עוֹד אֶבְנֵךְ וְנִבְנֵית בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל עוֹד תַּעְדִּי תָפַּיִךְ וְיָצָאת בִּמְחוֹל מְשַׁחֲקִים: (ד) עוֹד תִּמְעִי כְרָמִים בְּהָרֵי שׁמְרוֹן נְמְעוּ נֹמְעִים וְחִלֵּלוּ: (ה) כִּי יָשׁ יוֹם קַרָאוּ נֹצְרִים בִּהַר אֵפְרַיִם קּוֹמוּ וְנַעֲלֵה צִּיוֹן אֵל ה' אֵ-לֹהֵינוּ: (ו) כִּי כֹה אַמַר ה' רַנּוּ לְיַעֵּקֹב שִׁמְחַה וְצַהְלוּ בְּרֹאשׁ הַגּוֹיִם הַשְּׁמִיעוּ הַלְּלוּ וְאִמְרוּ הוֹשֵׁע יְ ה׳ אֶת עַמְּךּ אֵת שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל: (ז) הִנְנִי מֵבִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ צְפוֹן וְקַבַּצְתִּים מִיִּרְבְּתֵי אֶרֶץ בָּם עַנֵּר וּפִּמֵּח הָרָה וְיֹלֶדֶת יַחְדִּו קְהָל גְּדוֹל יְשׁוּבוּ הַנְּה: (ח) בְּבְכִי יָבֹאוּ וּבְתַחֲנוּנִים אוֹבִילֵם אוֹלִיכֵם אֶל נַחֲלֵי מֵיִם בְּדֶרֶךְ יָשְׁר לֹא יִבְּשְׁלוּ בָּה בִּי הְיִיתִי לְיִשְּׂרָאֵל לְאָב וְאֶפְרֵים בְּכֹרִי הוּא: (מ) שִׁמְעוּ דְבַר ה׳ גּוֹיִם וְהַגִּידוּ בָאִים מְמֶּרְחָק וְאִמְרוּ מְזָבֵה יִשְׂרָאֵל יְקַבְּצְנוּ וּאָמָרוֹ בִּלֹעֵה עַדְרוֹ: (י) כִּי פָּדָה ה׳ אֵת יַעַקֹב וּגְאַלוֹ מִיַּד הָזֶק מְמֵבּוּוּ:

Translation: 1. Thus says the Lord, The people who survived the sword found grace in the wilderness; when Israel sought for rest. 2. The Lord has appeared to me, far away, saying, I have loved you with an everlasting love; therefore I have remained true to you. 3. Again I will build you, and you shall he built, O virgin of Israel; you shall again he adorned with your tambourines, and shall go out dancing with those who make merry. 4. You shall yet plant vines upon the mountains of Samaria; the planters shall plant, and shall enjoy the fruit. 5. For there shall be a day, when the watchmen upon Mount Ephraim shall cry, Arise, and let us go up to Zion to the Lord our G-d. 6. For thus says the Lord; Sing with gladness for Jacob, and shout on the hilltops of the nations; proclaim, praise, and say, O Lord, save your people, the remnant of Israel. 7. Behold, I will bring them from the north country, and gather them from the ends of the earth, and with them the blind and the lame, the woman with child and she who labors with child together; a great company shall return there. 8. They shall come weeping, and with supplications will I lead them; I will make them walk by the rivers of waters in a straight way, where they shall not stumble; for I am a father to Israel, and Ephraim is my firstborn. 9. Hear the word of the Lord, O you nations, and declare it in the islands far away, and say, He who scattered Israel will gather him, and keep him, like a shepherd keeps his flock. 10. For the Lord has redeemed Jacob, and ransomed him from the hand of him who was stronger than he.

The פסוק סוֹיָל מִיֵּד הְזָק מִשְּנוּ is found in what we read as the פֿרה of הַּבְּרָה הִי אֶת יַעְקֹב וּנְאָלוֹ מִיֵּד הְזָק מִשְּנוּ is found in what we read as the for the second day of ראש השנה. The verse contains a message of redemption. It may have been chosen because of another verse that is found earlier within the chapter: מֵרְחוֹק הִי נְרָאָה לִי וָאָהָבַת עוֹלֶם אָהַבְתִּיךְ עַל כֵּן מְשֵׁבְתִּיךְ הַסֵּר:

The ברכה of גאל ישראל follows the ברכה הבת עולם in אהבת ערבית in תפלת ערבית. The פסוק of may have been chosen because it follows the verse of מֶּרְחוֹק הִי נְעָקֹב וּנְאָלוֹ מִיַּד חְזָק מְשֶּנוּ in this excerpt from כפר ירמיהו.

The סוק of תנ"ך as follows: בּאֲלֵנוּ ה׳ צְבְּ–אוֹת שְׁמוֹ קְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל appears in ישעיהו פרק מז–(א) רְדִי וּשְׁבִי עַל עָפָּר בְּתוּלַת בַּת בָּבֶל שְׁבִי לְאָרֶץ אֵין כִּפֵּא בַּת כַּשְׂדִים כִּי לֹא תוֹסִיפִּי יִקְרְאוּ לָךְ רַכְּה וַעֲנֻנְּה: (ב) קְחִי רַחַיִם וְמַחֲנִי קְמַח נַּלִּי צַמְּתֵךְ חֶשְׂפִּי שֹׁבֶל נַּלִּי שׁוֹק עִבְרִי נְהָרוֹת: (ג) תִּנְּל עֶרְוָתֵךְ נַּם תַּרְאָה חֶרְפָּתֵךְ נָקִם אֶקְח וְלֹא אֶפְנַע אָדְם: (ד) גֹּאֲלֵנוּ ה׳ צְבְ–אוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ ישׂראל:

Translation: 1. Come down, and sit in the dust, O virgin daughter of Babylon, sit on the ground; there is no throne, O daughter of the Challenge; for you shall no more be called tender and delicate. 2. Take the millstones, and grind meal; take off your veil, strip off your robe, uncover your legs, pass over the rivers. 3. Your nakedness shall be uncovered, your shame shall be seen; I will take vengeance, and I will spare no man. 4. As for our redeemer, the Lord of hosts is his name, the Holy One of Israel.

The theme of this chapter is the revenge that G-d will inflict on Babylonia for having destroyed the בית המקדש and exiled the Jewish people.